

Oglejte si ljubljanski velesejem še 8. in 9. septembra

Renovirana mestna hiša

Pod roko našega velikega umetnika Mateja Sternena je zopet oživel delo njegovega slavnega prednika

Ljubljana, 7. septembra.
O restavriranju ali bolje rečeno o obnovljenju mestne hiše smo že takoli pisali, da nam ni treba več ponavljati njene zgodovine, niti opisovati sgrafitov, niti prezidav, ki so jih napravili v tako kratkem času, da se vsakdo čudi. Tako v pričetu pa moramo priznati, da sta nam akademični slikar prof. Matej Sternen in mestni arhitekt ing. Vlado Mušič čudovito hitro ustvarila pravo umetnost,

ki daleč prekaša vse druge necerkevne stavbe v Ljubljani. Če omenimo prekrasno baročno Gruberjevo palačo, kjer je sedaj poštna direkcija, zlasti pa njeno stopnišče in zunanjost nekaterih naših starih palač. Seveda pri tem mislimo samo na našo staro umetnost in nikakor nočemo pozabiti del naših sedanjih arhitektov, zlasti pa Fabianijsa, Plečnika in Vladka Šubic.

Restavrat meste hiše Matej Sternen je med najbolj znanimi našimi slikarji, ki so nam z impresionizmom ustvarili slovensko umetnost in ji priborili priznanje in slavo tudi v inozemstvu. Prvovrstni umetnik je pa tudi najboljši naš restavrat, ki nam je rešil da maleda vse gotiske in baročne freske po naših cerkvah ter mojstrsko restavrial ogromno že za izgubljene smatranih dragocenih slik. Zadnje njegovo veliko restavratsko delo je obnova vse lepote slavnega Laibovega olтарja iz Ptuja, ki je z njim zaslovel Sternen po vsej Evropi. On je rešil propada tudi mnogo največjih umetnin, ki jih čuvajo dalmatinske cerkve, da ga smatra vsa država za najboljšega našega restavratja. Ob tej priliki pa ne smemo pozabiti, da je Sternen slovel že pred vojno po vsej Avstriji in da mu je centralna komisija za varstvo spomenikov izročala največjemu dela.

Sternen je na stenah arkade mesne hiše na dvorišču našel male ostanke sgrafitov. Sgrafito je redka mlado renesančna teknika, ki so jo mojstri tudi v visoki renesansi in poznej uporabljali le po redko zaradi njene težkoče. Beseda agrafito ne prihaja od grafita, temveč od italijanske besede sgrafiare, ki pomeni praskati. Umetnik nameč omeče zid najprej s plastično crnago ali splošno temnega finega ometa, to črno podlago pa prevleče s tanko piastijo bele ali splošno svetlego ometa. Na ta svetli mokri omet umetnik nariše konture risbe, ki naj ostanejo bele, vse ostalo okrog ornamentov figur pa spraska ter odstrani ves beli omet, da beli ornamenti in bele figure leže na črnom ozadju. Prav tako izpraska v obrazih tudi vse oči, usta in detajle v ornamentih, ki jih rabi, da so te črne.

Iz redkih ostankov prvotnih sgrafitov iz početka 18. stoletja je Sternen zrekonstruiral in iz posameznih detajlov izpolnil celotno kompozicijo bogate ornamente.

Delo je bilo sila mučno in je zahtevalo največjo pazljivost, najnatančnejše poznanje stare ornamente nadolževško pridost, ki bi pa vse skupaj ne pomagalo, če bi Matej Sternen ne bi tudi velik umetnik, ki je s svojo močjo bil v stanu, da je pod njegovimi rokami zopet oživel že propadlo delo velikega njegovega prednika, ki mu imena ne poznamo. Matej Sternen je umetnik, ki mu Ljubljana mora biti hyaležna za najlepšo svojo znamenitost, dokler bo stala mestna hiša.

Arhitekt ing. Vlado Mušič je že 8 let v službi mestne občine in je zgradil med drugim tudi ogromno mestno stanovanjsko hišo na Poljanah. Razen tega poslopnja, ki so z njim prav tako zadovoljni mestni očetje, kakor stanovalci, so pa po njegovih načrtih zidane vse moderne stavbe kakor Kalinova vila v Kumanovski ulici, Miklavčeva na Mirju, Prosvetni dom v Novem mestu, njegov lastni dom za Bežigradom in mnogo drugih.

Z največjim taktom in spoštovanjem graditelja mestne hiše domačina Mačka, se je Vlado Mušič lotil težke napole izluščiti iz prezidav in prizidav prvotno umetnost. Naša mestna hiša je bila tako zapuščena, da jo po prenoviti ne bo nikdo več mogel spoznati. V pritličju so bili stebri tako zazidani, da jih splošni bili več videti. V malih, temnih shrambah so bile primitivne ječe, pozneje pa shrambe za metle in drugo staro šaro. Sploh pritičje mestne hiše je bilo najnesnažnejše gnezdo podgan in mrčesa,

zato pa moramo biti hvaležni mestnemu načelstvu, ki je sklenil odkriti prvotno lepo lice oskrnjene častitljive mestne hiše. Torej z največjim taktom do prvotnega dela je to lotil Vlado Mušič delikatne in silno odgovorne naloge. Ne bomo opisovali težav, temveč samo konstatiramo, da je to vsestransko težko in veliko naloge, ki so okrog njih polži, zmaji, elegantni žerjavci s kačami v kljunih ter leteči in

nja ustvarjajo harmonijo, ki se popolno sklada s častjo starodavne mestne hiše.

Najlepši v mestni hiši so pa sgrafiti na dvorišču. Med oboki pritličja so grbi mesta Ljubljane, dežele Kranjske in pa dvooglavi orl, ki pa ni črn kakor avstrijski, ker ga je že umetnik v pritličju XVIII. stoletja napravil belega, kakršen je ponosni beli orl, ki varuje Jugoslavijo. Balustrada nad oboki je okrašena s stiliziranimi enorogi in bogatimi ornamenti. Med prvim in drugim nadstropjem krasa zid idealizirane glave v medaljonih, ki so okrog njih polži, zmaji, elegantni žerjavci s kačami v kljunih ter leteči in

mirno sedeča sova, le v oglu je ohranjen še od prvotnih sgrafitov pitoresken favn. Zgoraj zaključuje ornamentiko ornamentalni friz s puti, ki trobijo na robove, ves pas med njimi je pa izpoljen z ornamentiko. Nad frizom so v sgrafitu naznani kamni zidu, pa tudi vsi nadzidki in notranje strani spodnjih obokov so sgrafitno kasetirani. Ob robu tega čudovitega dela, kjer prej ni bilo sgrafitov, je medljon z napisom: Sgrafitni okras po prvotnem obnovil 1. MCMXXXI. M. Sternen.

Podrobnejšega opisa ni treba, saj bo oživljena lepota mestne hiše privabila vse domačine in tudi vse tuje, ki pridejo v Ljubljano.

A. G.

dajo tudi vrtovi, stanovanj je 148. Delavci so dobili cenenia stanovanja, kakršnih primanjkuje baš v Ljubljani, in, ko poteče rok, ko so hiše izplačane z najemninkami, preidejo v last delavcev.

Socialno skrbstvo in proračun

Dočim je ljubljanska občina izdala za socialno skrbstvo v l. 1918/30 skupno 30 milijonov 824.904 Din, je izdala mariborska do letos 18.179.570 Din. Mariborska občina vzdržuje tudi vzoren mlađinski dom, kakršnega Ljubljana tudi zelo pogreša. Proračun mariborske mestne občine je znašal letos okrog 18.500.000 Din (ljubljanske redne letne potrebuje so pa znašale lani 51 milijonov), kar ni mnogo, saj ima Maribor, kot rečeno, 33.921 prebivalcev.

Druge zanimivosti

Priznati je treba, da Maribor v nekaterih pogledih poseka Ljubljano. Tako imajo v Mariboru na Aleksandrovi cesti tudi moderno podzemno stranišče, cigar model je tudi razstavljen na razstavi. Sploh je Maribor, kar se tiče higijene, na prvem mestu, čeprav nima kanalizacije za fekalije, nego samo za odtok cestne vode. Fekalije odvajajo iz mesta z modernimi eksplozivskimi fekalnimi avtomobilom in ne s smrečini čebri kot v nekaterih naših nekanaliziranih mestnih delih.

Kanalinski cevi za cestno kanalizacijo pa ni v Mariboru niti mnogo manj kot vseh kanalinskih cevi v Ljubljani in sicer 36.296 metrov, dočim jih je bilo v Ljubljani do lani 51.346 m.

Poleg mnogih zgodovinskih slik, ki predstavljajo Maribor, je naznamenitejša iz leta 1680. Mesto je bilo zgrajeno seveda samo na levem bregu Drave ter obzidano od treh strani, od juga ga je pa itak ščitila reka. Bilo je pa tudi zvezzano z levim bregom z lesennim mostom, ki je bil bržkone na istem kraju kot je sedanj most.

Med slikami najdemo tudi legopise strelcev Maribora, poučen je pa zlasti kataster arheoloških izkopavanj na Poštelj, hallstattskih skupin na Pečnikovem bregu. Razstavljen je tudi oditek hallstattskih terrakotnih kozic, ki je kar pokrita z lepimi ornamenti.

Mariborsko olepševalno društvo je razstavilo med drugimi slikami lep akvarelni situaciji načrt, ki ga je izdelal arh. M. Czeike. Na njem vidimo, da ima Maribor mnogo lepih nasadov in parkov ter da Mariborčani cenijo zelenje mnogo bolj kot mi.

Prvi vtis

Nikar ne mislite, da bomo kar tako mimogrede opravili z mariborskem razstavo. Paviljon je res majhen ter ga mnogi celo prezro, opazijo ga le, ako gredo tik mimo njega. Ko pa vstopis vanj, se ti zdi, da si v muzeju, toliko zanimivosti je, kamor pogledaš, vrla pa tudi povsod najlepši red ter se očituje smotrenost in okus. Sredi prostora obkrožajo četverokotno vitrino z neštetimi dragocenimi rokopisi naših slavnih mož, zgodovinskih knjigam in drugimi zgodovinskimi raritetami — velik model Mariborskega otoka s kopališčem, pred tem modelom, takoj pri vhodu je pa nekoliko manjši model Kopališča s projektirano veliko elektrarno, ki jo nameravajo zgraditi pri otoku v doglednem času. Ob stenah so okrog vseh vitrin, na desni je v njih razstavljen na kupe oklicev, razglasov, letakov in drugih spominov iz burnih prevratnih dñi, ki so bili v Mariboru se posebno viharji. To je del najznamenitejših mariborskih zgodovine, v katero je posegel tako krepko general Maister, cigar oprsje domnira nad temi konkretнимi dokazi njegovega velikega dela.

Tisk

Na levem je razstava slovenskega tiska zadnjih sedemdeset let, vrste se v dolgi vrsti časopisi, časopisi, listi in lističi, ki so vse izšli v Mariboru, da se čudi ter strmis, toliko jih je. Prvi v tej časti vrsti je »Slovenski Gospodar«, ki je zagledal prvič bel dan 16. I. 1867, takoj za petami mu pa sledi naš »Narod«, ki je prvič povzdignil svoj nov 2. aprila 1868. Drugih listov je preveč, da bi vse naštevali.

Kulturno življenje Maribora

Vse stene so pokrite z zgodovinskimi slikami, tabelami, diagrami, legopisi, izredno lepimi fotografijami in drugim materialom. Nehote začneš občudovati Mariborčane, saj dokazuje njih razstava, da je sad dolgotrajnega napornega dela in študija, ko pa prouči razstavljeni materijal, ki je tako zgozen, lahko umljiv in smotreno urejen, se tudi prepriča, da je Maribor napredujočo mesto, polno življenskih sil ter zdravja, da ima bodočnost in lepo preteklost ter je na najlepši poti še k lepšemu pričutiu.

Kako močno je bilo slovensko kulturno življenje v Mariboru v drugi polovici preteklega stoletja, nam dokazuje poleg omenjenega časopisa in neštetih knjig izloženih v Mariboru tudi močno društveno življenje. Maribor je metropola štajerskih Slovencev in središče njih kulturnega udejstvovanja, tu je bila l. 1861. ustanovljena Narodna čitalnica, ki je bila prava trdnjava slovenskega Histrorijat Narodne čitalnice ter mnogo rokopisov naših najznamenitejših kulturnih delavcev preteklega stoletja (vsebnina teh rokopisov se nanaša na naša takratno kulturno življenje), vse to lahko proučimo na tej razstavi; rokopisi Stanka Vrata, dr. Turnera, dr. Vošnjaka, Davorina Trstenjaka, dr. Murka, Aškerca, Miklošiča, Peteršnika in še neštetih drugih so lepo razloženi, da jih lahko vsak prečita po krovioškem redu.

Zgodovina mesta

Med politično-zgodovinskim gradivom iz za prvega leta, ki je od tu počelo, so tudi fotografije članov Narodnega sveta za Štajersko v Mariboru s predsednikom dr. Verstovškom, razglasov Narodnega sveta na ljudstvo z navodili, kako se naj ravna, da se preprečijo nemiri in nerad. Cela vrsta je Maistrovih oklicev, iz katerih lahko vidimo, da se je bila za Mari-

mirno sedeča sova, le v oglu je ohranjen še od prvotnih sgrafitov pitoresken favn. Zgoraj zaključuje ornamentiko ornamentalni friz s puti, ki trobijo na robove, ves pas med njimi je pa izpoljen z ornamentiko. Nad frizom so v sgrafitu naznani kamni zidu, pa tudi vši nadzidki in notranje strani spodnjih obokov so sgrafitno kasetirani. Ob robu tega čudovitega dela, kjer prej ni bilo sgrafitov, je medljon z napisom: Sgrafitni okras po prvotnem obnovil 1. MCMXXXI. M. Sternen.

Podrobnejšega opisa ni treba, saj bo oživljena lepota mestne hiše privabila vse domačine in tudi vse tuje, ki pridejo v Ljubljano.

A. G.

Tudi Maribor noče zaostajati

Izredno zanimiva in poučna razstava našega severnega stebra — Bogati sadovi del marljivih rok

Ljubljana, 7. septembra.

Maribor je naš steber na severu, metro-pola našega severnega dela ožje domovine, njegov center, kjer se koncentriра v zrcali vse njegovo življenje, ki je v marsičem precej različno od življenja ožjega ljubljanskega območja. Predolgo nas je ločila Sava v Štajercu in Kranjcu ter so še vedno med nami posebni odnosaji. Zato moramo s tem večjim veseljem pozdraviti Maribor na razstavi mest. Ljubljana mora hočeš noče nemo priznati, da Maribor ni zgolj provincial.

Izmed mnogih zgodovinskih slik, ki predstavljajo Maribor, je naznamenitejša iz leta 1680. Mesto je bilo zgrajeno seveda samo na levem bregu Drave ter obzidano od treh strani, od juga ga je pa itak ščitila reka.

Bilo je pa tudi zvezzano z levim bregom z lesennim mostom, ki je bil bržkone na istem kraju kot je sedanj most.

Med slikami najdemo tudi legopise strelcev Maribora, poučen je pa zlasti kataster arheoloških izkopavanj na Poštelj, hallstattskih skupin na Pečnikovem bregu. Razstavljen je tudi oditek hallstattskih terrakotnih kozic, ki je kar pokrita z lepimi ornamenti.

Mariborsko olepševalno društvo je razstavilo med drugimi slikami lep akvarelni situaciji načrt, ki ga je izdelal arh. M. Czeike. Na njem vidimo, da ima Maribor mnogo lepih nasadov in parkov ter da Mariborčani cenijo zelenje mnogo bolj kot mi.

Na pravem področju se je Maribor tudi lepo izkazal. Maribor sicer nima univerze, ima pa ljubljanski univerzo, ki jo po greša Ljubljana. Ljubljanska univerza prireja strokovne tečaje, predavanja in koncerte. Najzavajnejši je bilo njen delovanje v sezoni 1927/28, ko je priredila 120 strokovnih tečajev in 80 predavanj. Največ obiskovalcev je pa bilo v sezoni 1925/26 — 11.000. Prva leta njenega delovanja je bilo le po nekaj tisoč obiskovalcev, zdaj jih je pa povprečno po 9.000 v eni sezoni.

Druge kartice prikazujejo glasbeno življenje v Mariboru v koncertnih sezonah od 1918/19 do 1930/31 ter vidimo, da so koncertne prireditve zelo pogoste. Največ je bilo n. pr. v sezoni 1926/27 komornih koncertov — 16.

Tudi obisk gledaliških predstav je razstavljen s posebne karte. Vidimo, da obisk nekoliko pada zadnja leta, vendar pa ne tako hudo kot se navadno toži o gledališki krizi.

Največ obiskovalcev je imelo gledališče pri dramatičnih predstavah v sezoni 1922/23, 34 tisoč, v sezoni 1930/31 pa 25.000.

Pripomiti je treba, da se skoraj vsemariborsko statistično gradivo nanaša tudi na letošnje leto, ne da bi bilo zaključeno že z l. 1930. Kot pri nekaterih drugih razstavah.

V paviljonu O so še v ozadju trije manjši prostori, ki so tudi zelo smotreno izrabljenci. Tu je največ modelov, kart, statističnega gradiva.

Gradbeno gibanje

Sredji največjega prostora je velik relief Maribora z okolico, zelo natančno izdelan s točno označenimi situacijsimi, terenskimi prilinkami in seveda z vsemi cestami, saj ne manjka niti hiš. Zemljišča so prikazana povsem naravnno, kakršna so, njive, travniki, parki, trgi, ceste, gozdovi, itd., vse v naravnih barvah

Odkrili smo spomenik

našemu Osvoboditelju

Mogočna vsenarodna svečanost ob odkritju spomenika kralju Petru v Ljubljani

Ljubljana, 7. septembra.

Minula sta dva dneva, ki sta bila lepša, kar smo pričakovali. Ostala bosta v spominu vseh, ki so bili v Ljubljani, še bolj se jih bodo po morda spominjali oni, ki so ju zamudili v ostali doma. Ti komodni ljudje so sedaj nevoščljivi udeležencem proslave najbolj zato, ker ni bilo tako, kar so pričakovali. Mnogo besede je bilo prej proti spomeniku kralju Petru in proti njegovemu prostoru. Nalašč smo hodili včeraj po proslavi in seveda tudi med njo po slavnostnem prostoru in obšli vso Ljubljano, kjer se je zbiralo največ ljudi, pa smo se prepričali, da so se prejšnji zabavljači izpreobrnili in po odkritju spomenika prav okesonano, zato pa tembolj

naušeno hvalli.

Celo taki so bili med njimi, ki so poskušali organizirati protest proti prostoru, sedaj so pa moralni priznati, da o takih stvareh v resnicu nimajo pojma, čeprav so v drugih strokovnjaki in splošno ugledni ljudje. Če jih je ta blamala izučila, ne vem, ker je zabavljanje ljubljanskemu maloščanu prijetno, čeprav je tak špisar vedno globoko preverjen, da je v vseh zadevah prvovrstni in odločajoč strokovnjak.

V soboto se je jela Ljubljana polniti. Pri tem ne mislimo na našo inteligenco in odličnike, ki ob takih prilikah radi stoje po gospodku ob strani, pač pa na naval preprostega ljudstva z vseh strani Slovenije. Ne prestano so v soboto dopoldne povraševale na rotovžu belokrščane ženice, kje so stanovanja, in iskali štajerski može, kje se potrjujejo legitimacije. S cekarji in punkelci so postajali pred mestno hišo, nervozni, ker so čakali dogodka, ki si ga niso mogli predociti.

Razsvetljava je bila veličastna in vso počivalo zaslujilo njeni aranžerji. Silno posrečen je bil niz žarnic, ki je v isti višini obkrožal Marijin trg in hiše na oni strani Ljubljance v celoti. Justična palata je žela splošno počivalo, saj je bilo storjenega več, kakor je bilo naročenega ali zahtevanega. Enako so pa presenetila v nasprotjem smislu tudi nekatera druga javna poslopja, ki bi jih nikdar ne bilo, če bi ne bilo kralja Petra. Aleksandrova cesta je bila sijajna.

Bakljada sama je bila veličastna, najbolj pa zato, ker smo v sprevodu opazili tudi preproste ženice z dežele z optniki na hrbitih. Prav pobožno so korakale in občudovalo bajno razsvetljavo, da se jim je zdelo kakor otrokom prvič pri polnočnici. Z večino je bilo to naše ljudstvo tam od severne ali zapadne meje. Zakaj oni prav dobro čutijo in vsak dan doživljajo, kaj je Slovenc Jugoslavija. Vsi tam ob meji svojo domovino v resnicu ljubijo in jo spoštujejo, ker jo cenijo iz svoje vsakdanje izkušnje. Dobro vedo, da jih Jugoslavija brani. In kakor otroci se zaneso in zaupajo vanjo.

Predvsem je bil oba dneva aranžiran Mestni trg z bližnjo okolicijo. Mestni arhitekt Špinčić je pokazal, da je staro Ljubljano mogoče okrasiti tudi po modernih principih v skladno in efektno enoto. Njemu se je pa kot režiser pridružil direktor Šapšija, ki je po direktivah in v sporazumu z odborom za postavitev spomenika v tesnem kontaktu s članom odbora Ahčinom vodil posameznike in množice sigurno in brez zmede na vrvici. Načrt njegov je bil prenobljen do najmanjše podrobnosti in je tudi do najmanjše podrobnosti uspel.

Pisani šopek narodnih nos okrog Robbinovega vodnjaka je bil težišče in žarišče vseh dekorativne slike, obenem pa žarišče vseh simbolorjev proslave.

Narodni nos za skupino okrog Robbinovega vodnjaka ni aranžiral arhitekt ali etnograf, torej strokovnjak, temveč naš Šentjakobski trgovec Jože Bergant. Pofigurah kakor po pravilnosti nos je skupina presegala vse dosedanje. In njena slikovita pestrost je neusiljivo prišla do največje veljave.

Najglobiji vtis na ogromne množice je pa napravila

naša narodna vojska.

Kamor si prišel, povsod so govorili o njej in se navduševali za njo. Deželo je predvsem reprezentiralo gasilstvo.

V sprevodu je bilo 4500 mož iz vseh krajev Slovenije. Ta garda narodne zavednosti je najmočnejši državotvorni element, ker se rekrutira iz srednjih in nižjih sklojev. Starški so bili med gasilci in tudi mnogo mladine, pa vsi so se enako potrudili, da bi nastopili čim lepše. Ali je pa kdo tudi izračunal, koliko so ti mali ljudje žrtvovali za proslavo? Njim največja zahvala.

Marsikdo se je čudil, ker je pričakoval večje število Sokolov. Pri tem pa ni pomisli, da je danes v Sokolu z malimi izjemami skoraj vse. Le malo kdo je pa tudi računal, da so bili tudi vse ostale ljudske množice in organizacije društvena in mestna zastopstva

po vseh večini sokolska.

Mnogo simpatij so vzbujale tudi skavtske organizacije, ker so se ljudje prepričali, da to ni le igrača, temveč prav globoko premišljena in tudi dobra vzgoja mladine.

Posebno pozornost je vzbudila uniforma kostanjeviške meščanske garde, ki so j s ponosom nosili skoraj sami sta-

reji možje. V teh uniformah je izražena velika ljubezen do svojega rojstnega kraja in ljubezen do svojega gnezda je tudi ljubezen do domovine. Kakor čopki na njih kapah žari vedno plamenček za domovino v njih srčih, tudi če so najbolj črni dnevi in načrte skrbi. Posebej pa

moramo še pojaviti našo ženo.

Da jih ni pripeljala sama radovednost ali pa nečimernost na slavnost, so dokazale s svojim sodelovanjem na vseh koncih in krajih. Prav žene z deželi, ki so drugače mirne in le za dom vnete ter se nerade pojavitajo v javnosti, so bile slavnosti najbolj vesele. Čeprav so žrtvovale v teh težkih časih mnogo prihankov, vendar so vsele izjavile, da je še vse premožno za kar so lepe doživile. Pripeljatelj moramo čestitati prav zato, ker so znali vse nastope aranžirati tako, da preprosto ljudstvo ni bilo nikjer zapostavljen. Poleg župana Maribora, Celia in Kranja ter poleg ministrov in generalov so stali zastopniki občin najmanjših vasič, čeprav niso imeli cilindrov in celo ne krovat. Skoraj v zadregi so bili ko so se sedje med seboj opozarjali na njih redove, da, tudi na teh skromnih prsih se poda sv. Sava.

Kakor vedno,

so se pa postavili Primorci.

Prvi so bili s svojimi spominov polnimi, s starimi zastavami na razstavah, kamor so prisli z izrazitim praporom ključ največji plohi.

Tudi pred univerzo, kjer so gorele sveče med rožami, je bilo ves čas polno ljudi. Vsak je stopil tja, kakor ne zamudi v vseh svetilih na grob svoje matere. In vse tam okrog je bilo tako pobožno in tako presnijeno, kakor na malem vaškem pokopališču, ko iz snega vzcvetlo lučke sirot.

Vreme je pa pravi čudež. Vestno se je

džalo programa, kakor najbolj discipliniran udeleženec počastitve velikega kralja. Nobena organizacija in nobena prireditve ni napravila na udeležence takega vtiša, kakor to pravljeno pokorno in disciplinirano vreme. Ljudstvo je videlo v vremenu prst božji. Zato je pa tudi čutilo na dnu srca, da dela prav. Prava slavnost se je za množice, ki je k njim samo dežela prispevala nad 50.000 oseb, pricela še po končanih oficijskih svečanostih. Tedaj še je zamigolelo po cestah in ulicah, Mestni trg je bil pa do pozne noči ves pol občudovalec brez izjeme za mojstrsko delo priznanega spomenika. Možaki so tipavali težkega žrebca in kot strokovnjaki ocenjevali njegovo vrednost in kapitalnost. Dolinar ni imel natancnejših kritikov, kot so bili ti konjereci. Njih priznanje je prav tako veljavno in tehnico, kakor sodbe umetnikarjev. Prav ponosni so bili pa kmetje tudi zato, ker je iz domačega kamma tako lepo izsekam sam kralj.

Tudi velesejem je po slavnosti imel svoj največji praznik, saj tam še nikdar ni bilo takega navala kakor včeraj popoldne. Kakor nalašč je bila za to priliko prirejena razstava lepot naše zemlje in zgodovine naših mest. Ob pogledu na svojo posest so se množice navdušile in se nauševale pozno v noč, v Ljubljani ali pa daleč nekje doma, kjer udeleženci slavnosti kar niso mogli povedati, kako je bilo. O, tvarine za pripovedovanje so v Ljubljani zbrali za vse živiljenje.

Klub ogromnemu navalu ni bilo obvezno niti najmanjšega incidenta. Množice so bile mirne, ker so se zavedale dostojanstva praznika.

Kaj bi govorili o uspehu. Vse je slavnosti veselo in ponosno, da naš mali narod lahko priredi tako imponzante manifestacije. Uspeh je in bo ostal vsestransko velik in trajen.

Ljubljana velika in premajhna

Cez dan mesto buči, ponoči pa šumi — Bežni vtiši o vrvenju množic po Ljubljani

Menda ni treba patetičnih fraz, ne visokih besed — čemu? Ljubljana buči; morda bi marsikoga to dejstvo zapeljalo, da bi začel med poete in bi niti ne opravil preveč nevhvalevnega posla. Toda čemu bi jim hodili v zelje, same prisluhnimo, kako Ljubljana buči.

Kako in kaj je bilo včeraj, o tem so že govorile hvalenvredne besede, nismo pa vseeno povedali vsega. Da je včeraj v Ljubljani deževalo, je kot pribito in da se je ob pravem času zjasnilo ter ni ploha preizkušila kranjskih marel, ko je bila za to najlepša prilika, je tudi znano, kvečjemu, če bi se povdari.

Ljubljana je torej postala kar čez noč velika in obenem premajhna. Prišlo je ljudstvo in množica govoril. Govori pa tako: ljubljanske noči teh velikih dni so bele, prebole, da so celo prekosile belo Ljubljano. Sicer je pa preskrbljeno za prenočišča le ljudju nočjo spati in ne iščijo prenočišč. Vso noč jih lahko opazuješ, kako se izprehajajo, kako tu in tam obstanejo pred šumimi gostoljubnimi hišami, se malo zamiljajo, zmajajo z glavami in gredo naprej. Uživajo mestno lepoto, blaženost noči, ki spominja na Alahova nebesa s svojimi tisovimi črnobravnimi lučmi. Pa kaj Alahova nebesa! Avtomatične kranjske klobase so vendar več vredne. In so priljubi ubogi in zapršeni ljudje in takšen zaračan kraj ter so z natežaj odprtimi in z izbuljenimi očmi pričakovali čudeža, ki je zapopaden pod skrivnostno besedo »avtomatično« — da bi jim namreč kranjske klobase pričele leteti v usta kar avtomatično.

Tako so hodili ljudje — in še hodijo — od čudeža do čudeža dokler ne napoči dan. Sededa ponoči dežuje. Podnevi pa klesti povrh vsega še točno. Ljudje se za to ne zmenijo mnogo, kvečjemu, da kdo pripomni: — Tako je torej bila Ljubljana, še babje pšeno je bila!

Podnevi pa, kot rečeno, Ljubljana buči, dočim ponoči samo šumi in, kar ni toliko vredno omembe, tu in tam neuromno trenirajo grla, vriskajo napol za šalo, napol za res, kajti nič lažjega kot to in dobro se je nekotiko pričuti, da znaš, če baš oblesč narodno nošo. Zato so bile menda tudi narodne noše tako hriapev. Torej podnevi, n. pr. včeraj na velesejmu. Prišlo je ljudstvo in silno se je čudilo velesejmu — namreč tolikšni množici ljudi. Neka ženica je dejala: — Nikdar ne bi verjela, da nas je toliko na svetu, saj je še velesejem premajh!

Treba je pripomniti, da je v obeh ljudstva velesejem nekaj božansko gorostasnega. In tako so se ljudje morali končno cudititi sami sebi namesto velesejmu. Res bi bilo treba privesti vsaj 12 tucatov superlativov za lase, da bi z njimi povedali, kaj in kako je bilo včeraj z velesejem, da kaj takšnega je ni bilo, kaj takšnega je nismo doživeljili. Velesejem je bilo namreč včeraj toliko ljudi, da jih več sploh ni moglo biti. Velesejem je bučal. Bil je morje množice — resemo skozi poetične strume — morje pa ne zaradi ene same luže, ki je ob 16. gredila početki kar ves velesejem. K sreči ljudje vede niso videli zaradi nepopisne grane, saj so tvorili le eno homogeno telo — nekakšno jaro, ki seveda ni mogla vidi pod svojim trebuhom. Čutil pa vode tudi ni nihče, saj morač končno postati brezčuten; preveč veselja je bilo, kar vpliva prav tako kot — če dovoljena grda prima — preoblikovali kmeti.

Treba je pripomniti, da je v obeh ljudstva velesejem nekaj božansko gorostasnega. In tako so se ljudje morali končno cudititi sami sebi namesto velesejmu. Res bi bilo treba privesti vsaj 12 tucatov superlativov za lase, da bi z njimi povedali, kaj in kako je bilo včeraj z velesejem, da kaj takšnega je ni bilo, kaj takšnega je nismo doživeljili. Velesejem je bilo namreč včeraj toliko ljudi, da jih več sploh ni moglo biti. Velesejem je bučal. Bil je morje množice — resemo skozi poetične strume — morje pa ne zaradi ene same luže, ki je ob 16. gredila početki kar ves velesejem. K sreči ljudje

videvšeli, če pride v Ljubljano. Kajti v Ljubljani tolče ter klesti toča brez usmiljenja ter ji ni mar, če je človek brez zavetja pod nemilim nebom in celo na samem velesejmu. Kam bi pa naj tudi zbežal, ko so bili paviljoni tako zbabasni, vsemi pristrelki zasedeni, da bi ne mogel med ljudi vtrkniti niti šivanke. Kdor je bil pod streho, je moral biti srečen in kdor ni bil, je moral biti zadovoljen. To je najskromnejši primer: ljudje je klestila, tolka, sekala, da je po strehah huje bobnelo kot prej dopoldne na Gradu. Ljudje so končno ugotovili, da je priedel to parado gasilcem na čast njihov patron, ker se je pač radoval nad tako številnimi varovanci.

In kako je včeraj — in še danes! — cvetela pšenica! ... Ljubljana je pač kar naenkrat oblagodarjena z vsemi blagimi. Ljudje so kupovali vse po vrsti, kar se jima je nedalo, da so se pokupili vsi krizo, ki nas je toliko časa davila. To je najskromnejši primer: ljudje so kar drli vedrit v Tivoliju pod streho tistega šepastega vrtljaka, da je še bolj šepal kot navadno. (Namreč vrtljak »Morski valovi«, da ne bo neizbežno zamete!) In tako vedriti od enega do drugega vrtenja ter za enkrat plačati 2 Din, se pravijo da je pšenica šla tudi v klasje ne le, da je cvetela.

In kako je bilo včeraj pred magistrat, kajti kaži zaradi tega je prišlo v prvi vrsti v Ljubljano ter je rado čakalo tako dolgo klub slabemu vremenu in vsemu. Kot okoli svete podobe so hodili, od vseh strani so si ogledali umetnino in tudi na tribuno je stopil vsak, da se bo lahko postavil doma, češ, na »dilah« sem bil, na takšnem imenitnem podu, kjer se sedeli največji gospodje! Spomenik je seveda tudi vsak potipal, cesar jim ni nihče branil.

Tako je bilo končno ustrezeno tudi ljudstvu, kar ni brez pomena. Sploh pa je ljudstvo vsestransko ustrezeno, česar gotovo ni treba posebej naglašati.

Elija je vse obrnil tako, da je bilo prav i zanj in za nas. Tako je bilo omogočeno žvgroleti »Gorenjskemu slavku« na program v Tivoliju tako milo, da so ljudje v navdušenju poskušali trpežnost hlač na oliznih drevesih, kjer ni slučajno nihče pobiral vstopnine. Sicer pa itali ni bilo na terasi prostora. Saj veste, da nam je postala Ljubljana te dni na vsakem koraku za tri klate premajhna. Pomagamo si pa, kakor veemo in znamo. Oni več je nekdo zlezel na Prešernovo že takso visoko, da je držal muzo za noge, snoti se je pa mladina povzdignila še višje — pred sama nebeska vrta — trojici k nogam, na spomeniku pred uršulinško cerkvijo.

Snoči je bil namreč tam monstre koncert. Ljudi je bilo seveda mnogo in, kar je najbolj cudno, skoraj sami meščani, kar se je poznalo že po njihovi glasbeni izobrazbi, saj so ves čas med koncertom brusili pod plate po Kongresnem trgu, kijub temu jih je pa nazadnje tako zazeblo, da je bilo več godbenikov kot poslušalcev.

Prireditve Kraljevega tedna
Danes ob 7.: »Slehornik.
Jutri ob ½ 8. Koncert 2400 pevcev.
ob ½ 5. »Gorenjski slavček.
ob 9. »Slehornik.
Vstopnic je dovoljen na razpolago v pred-

Vse je šlo v najlepšem redu

Požrtvovalo in naporno delo naših železničarjev — Policija je vzorne skrbela za red

NAJSLAVNEJŠI KOMIK Senzacija!

SVETA

Danes in naslednje dni gostuje v **Elitnem kinu Matici**

najslavnejši in svetovno znani klobn in umetnik v eni osebi

GROCK

Današnja premiera ob 1/2 10. uri zvečer

Vstopnice v predprodaji pri blagajni.

Elitni kino Matica

Telefon 2124.

Dnevne vesti

— Naše poslanstvo v Pragi kupilo pačo. Jugoslovensko poslanstvo v Pragi je zaključilo pogajanja o nakupu palače na Mali strani v Mosteckih ulicah št. 15, ki jo je prodal našemu poslanstvu veleposestnik Daubek. Večino palače je zavzemalo doslej poljedelsko ministrstvo s svojimi uradji. Palača bo adaptirana in potem se preseli naše poslanstvo v njo z vsemi uradji. Doslej je bilo naše poslanstvo v palači malteškega viteškega reda na Mali strani.

— Iz državne službe. Premeščeni so tehnični svetnik Jan Vaniek od tehničnega oddelka v Pakracu k tehničnemu oddelku v Mariboru, tehnični svetnik Jurjan Oskar iz Maribora v Ljubljano in tehnični svetnik Stefan Pavlin iz Zagreba v Pakrac.

— Iz zdravniške službe. V imenik zdravniške zbornice za dravsko banovino je bil vpisan sreski sanitetni referent v Laškem dr. Ljudevit Jenko.

— Notarska vest. Odbor notarske zbornice je postavil notarja dr. Josipa Krevla v Litiji vršilcem dolžnosti javnega notarja na po smrti notarja Hudovernika Aleksandra izpraznjeno notarjev mesto v Ljubljani. Uradno poslovati ima pričeti z dnem 5. septembra 1931.

— Razpisana profesorska služba. Rektorat univerze v Zagrebu razpisuje natečaj za mesto rednega profesora cerkvene zgodovine na teološki fakulteti. Prošnje je treba vložiti do 27. novembra.

— Taks so oproščeni. Tujsko-prometno in olepeljivo društvo v Višnji gori, društvo za tujski promet v Kostanjevici na Krki in Zveza seleksijskih društev za pinoglavsko govedo v Ormožu.

— Koča na Mrzlici, ki bi morala biti otvorjena iutri, se otvorila v nedeljo 20. t. m. — Naležljive bolezni v dravski banovini. Od 15. do 21. avgusta je bilo v dravski banovini 43 primerov tifuznih bolezni, 76 grize, 68 skratinke, 95 davice, 8 ošpic, 11 dušljivega kašija, 17 sena, 8 krčevite odrenevenosti, po 2 naležljivega vnetja možganov in otročinske vročote ter po 1 koz, vrančičnega prisada in vnetja hrbitičnega mozga.

— Banovinska kmetijsko-gospodinjska šola na Mali Loki, pošta Velika Loka na Dolenjskem, podaljšuje rok za sprejemanje učenj. do 15. septembra t. l. V Šolo, ki bo trajala deset mesecov, se sprejemajo samo kmečka dekleta, ki so dovršila osnovno šolo in so telesno popolnoma zdrava. Meščena oskrbovalnina znaša 400 Din. ki se pa v upoštevanju vrednih slučajih revnejšim prosilkam po možnosti zniža.

— Dobave. Direkcija državnega rudnika v Kaknju sprejema do 16. t. m. ponudbe za dobavo sene. — Pri upravi državnih monopolov v Beogradu se bo vršila dne 12. septembra ofertalna licitacija za dobavo raznega papirja. — Direkcija državnega rudnika v Kranju sprejema do 14. t. m. ponudbe za dobavo opeje. — V pisarni komisarja dravske stalne vojne bolnice v Ljubljani se bo zaključila dne 15. t. m. ponudba za dobavo telecijega in svinjskega mesa, mleka in žemelj. — Direkcija državnega rudnika v Velenju sprejema do 16. septembra ponudbe za dobavo cilinderskega olja in masti za stroje, mazila za čevije, bučnega olja, pšenične moke, krtača za ribanje, čaja, koruze, riza ter kozružnega zdroba. — Strojni oddelok direkcije državnih železnic v Ljubljani sprejema do 16. septembra ponudbe za dobavo železne pločevine. — Direkcija državnega rudnika v Vrdniku sprejema do 17. septembra ponudbe za dobavo hrastovega lesa. Direkcija državnega rudnika v Kaknju sprejema do 17. septembra ponudbe za dobavo ovsa, do 18. septembra za dobavo svinjske masti in olivnega olja. Gradbeni oddelok direkcije državnih železnic v Ljubljani sprejema do 18. septembra ponudbe za dobavo modre galice, leseni izolirni spoiki in telefoniskih kablijev. — Uprava III. oddelka artillerijsko-tehničnega zavoda v Zagrebu sprejema do 18. septembra ponudbe za dobavo jelovih desk. Predmetni oglasi z natančnejšimi podatki so v pisarni Zbornice za TOI v Ljubljani interensem na vpogled.

— Petrovče. Na praznik dne 8. septembra ob 15. popoldne praznuje naše sokolsko društvo 10letnico svojega obstoja v zvezzi z javnim telovadnim nastopom. Igrala bo železničarska godba iz Celja. Zvezva z vlaki in avtobus je zelo ugodna. Prijatelji sokolske misli, prihitev v objinem številu v lepe Petrovče, da s tem vzpodobelite svoje petrovške brate in sestre za nadaljnje delo. Na svidjenje! 451

— Mletje državne službe. Premeščeni so tehnični svetnik Jan Vaniek od tehničnega oddelka v Pakracu k tehničnemu oddelku v Mariboru, tehnični svetnik Jurjan Oskar iz Maribora v Ljubljano in tehnični svetnik Stefan Pavlin iz Zagreba v Pakrac.

— Iz zdravniške službe. V imenik zdravniške zbornice za dravsko banovino je bil vpisan sreski sanitetni referent v Laškem dr. Ljudevit Jenko.

— Notarska vest. Odbor notarske zbornice je postavil notarja dr. Josipa Krevla v Litiji vršilcem dolžnosti javnega notarja na po smrti notarja Hudovernika Aleksandra izpraznjeno notarjev mesto v Ljubljani. Uradno poslovati ima pričeti z dnem 5. septembra 1931.

— Razpisana profesorska služba. Rektorat univerze v Zagrebu razpisuje natečaj za mesto rednega profesora cerkvene zgodovine na teološki fakulteti. Prošnje je treba vložiti do 27. novembra.

— Taks so oproščeni. Tujsko-prometno in olepeljivo društvo v Višnji gori, društvo za tujski promet v Kostanjevici na Krki in Zveza seleksijskih društev za pinoglavsko govedo v Ormožu.

— Koča na Mrzlici, ki bi morala biti otvorjena iutri, se otvorila v nedeljo 20. t. m. — Naležljive bolezni v dravski banovini. Od 15. do 21. avgusta je bilo v dravski banovini 43 primerov tifuznih bolezni, 76 grize, 68 skratinke, 95 davice, 8 ošpic, 11 dušljivega kašija, 17 sena, 8 krčevite odrenevenosti, po 2 naležljivega vnetja možganov in otročinske vročote ter po 1 koz, vrančičnega prisada in vnetja hrbitičnega mozga.

— Banovinska kmetijsko-gospodinjska šola na Mali Loki, pošta Velika Loka na Dolenjskem, podaljšuje rok za sprejemanje učenj. do 15. septembra t. l. V Šolo, ki bo trajala deset mesecov, se sprejemajo samo kmečka dekleta, ki so dovršila osnovno šolo in so telesno popolnoma zdrava. Meščena oskrbovalnina znaša 400 Din. ki se pa v upoštevanju vrednih slučajih revnejšim prosilkam po možnosti zniža.

— Dobave. Direkcija državnega rudnika v Kaknju sprejema do 16. t. m. ponudbe za dobavo sene. — Pri upravi državnih monopolov v Beogradu se bo vršila dne 12. septembra ofertalna licitacija za dobavo raznega papirja. — Direkcija državnega rudnika v Kranju sprejema do 14. t. m. ponudbe za dobavo opeje. — V pisarni komisarja dravske stalne vojne bolnice v Ljubljani se bo zaključila dne 15. t. m. ponudba za dobavo telecijega in svinjskega mesa, mleka in žemelj. — Direkcija državnega rudnika v Velenju sprejema do 16. septembra ponudbe za dobavo cilinderskega olja in masti za stroje, mazila za čevije, bučnega olja, pšenične moke, krtača za ribanje, čaja, koruze, riza ter kozružnega zdroba. — Strojni oddelok direkcije državnih železnic v Ljubljani sprejema do 16. septembra ponudbe za dobavo železne pločevine. — Direkcija državnega rudnika v Vrdniku sprejema do 17. septembra ponudbe za dobavo hrastovega lesa. Direkcija državnega rudnika v Kaknju sprejema do 17. septembra ponudbe za dobavo ovsa, do 18. septembra za dobavo svinjske masti in olivnega olja. Gradbeni oddelok direkcije državnih železnic v Ljubljani sprejema do 18. septembra ponudbe za dobavo jelovih desk. Predmetni oglasi z natančnejšimi podatki so v pisarni Zbornice za TOI v Ljubljani interensem na vpogled.

— Pri slabih prebavah, slabokrvnosti, shujšanju, bledici, obolelosti žlez, izpuščanjih na koži, tvorilih uravnavah »Franc Jožefovac voda« izborno tolji važno delovanje črevesa. Odlični možgi zdravilstva so se prepričali, da celo najtrajnejši otroci dobro preneso »Franc Jožefovac vodo«. »Franc Jožefovac voda« se dobri v vseh lekarinah, drogerijah in sicerijskih trgovinah.

Iz Ljubljane

— Trgovine v torki 8. t. m. smejo biti glasom naredbe o odpiranju in zapiranju trgovinskih obratovalnic dopoldne odprtne. — Načelstvo.

— Izložena okna ljubljanskih trgovskih, kakor smo že v soboto poročali, zelo lepo okrašena in povsed so med cvetjem in zelenjem slike kralja Petra, kralja Aleksandra ali prestolonaslednika Petra. Vseh trgov, ki so okrasile svoje lokale, na gledici nismo mogli naštetiti. Omenjam, da je zelo lepo okrasila svoje izložbeno okno znana narodna trgovka Fran Stupica na Gospodovščini ceste.

— Umrl so v Ljubljani ob 29. avgusta do 5. septembra: Vahtar Avguštin, 6 tednov, sin delavca, Illovcia 1; Prelesnik Maria Ludovika, 47 let, usmiljenka, Slovenska ulica 20; Colija Zvonka, 5 mesecev, hči doh. pažnika, Švabiceva 15; grofica Auersperg Ema, zasebnica, 63 let, Gradišče 10. — Umrl so v bolnici: Cof Dušan, 4 mesece, sin delavca. Želena jama; Kerševan Ivan, 51 let, zidar, Podmilščakova 29; Turk Pavla, 10 let, hči banovinskega cestarija, Rovte 137; Jarc Alojzij, mizarski pomočnik, 26 let, Podreber; Leben Miroslav, sin zidarskega pomočnika, Stepanja vas 70; Vodnik Franja, 45 let, žena posestnika, Zaboršt 15; Černigoj Danica, 19 let, brezposebna bolniška strežnica, Zgornja Šiška 30; Kukavica Anton, 29 let, kovač, Izlake 2; Meše Marija, 73 let, občinska reva, Vrbilje 2; Juhan Matovž, 50 let, kajzar, Podboršt 33; Iršič Neža, 43 let, bivša služkinja, Vidovdanska 9; Ramberger Maša, posestnik, 32 let, Marna peč 9; Lukas Matilda, žena izdelovalca harmonik, 64 let, Dunajska cesta 36; Burger Josip, 4 mesece, sin dinarija, Srednja vas 10; Jenko Vera, 21 let, navijalka, Jarše 17; Novotny Jan, 54 let, moister, Kranj; Zupan Lenard, 67 let, posestnik, Kokre 1; Riss Josipin, 27 let, zasebnica, Švabiceva 15; Dolinšek Janez, občinski revž, 73 let, Vidovdanska 9.

— Gremilj trgovcev v Ljubljani sporoča, da vsem gg. učnem gospodarjem, da se prične reden pouk na gremiljalni trgovski šoli v četrtek 10. t. m. ob 2. popoldne. Vsi oni, vajenci, ki se se niso vpisali, naj to storje najkasneje do 10. t. m. — Načelstvo.

— Izšel je nov, na povsem modernih principih sestavljen »Vodnik po Ljubljani«. Knjiga, na katere naslovni strani se nahaja slika nebotičnika z naslovom »Ljubljana«, obsegajo tri dele: kulturni del, delno na vajencih, ki se se niso vpisali, naj to storje najkasneje do 10. t. m. — Načelstvo.

— Koncert pevske zvezde, ki se vrši

jutri na Kongresnem trgu ob pol 3. po neodvisno največja pevska prizredev, kar jih je imela dosedanja Ljubljana. Veliko število članstva (2408) nam jasno kaže, s koliko vremena se goji pri nas zborovsko petje. Občinstvo ljubljansko in zunanje vabilo, da v obilnem številu poseti največji pevski nastop kar jih je bilo pri nas. Vstopnice v Matični knjigarni.

— Koncert pevske zvezde, ki se vrši jutri na Kongresnem trgu ob pol 3. po neodvisno največja pevska prizredev, kar jih je imela dosedanja Ljubljana. Veliko število članstva (2408) nam jasno kaže, s koliko vremena se goji pri nas zborovsko petje. Občinstvo ljubljansko in zunanje vabilo, da v obilnem številu poseti največji pevski nastop kar jih je bilo pri nas. Vstopnice v Matični knjigarni.

— Opozarjanje na nočnojšnjo dramsko predstavo »Slehernik«, ki se vprzori ob

19. na Kongresnem trgu. Vstopnice se do-

bre v dramskem gledališču (glavni vhod) od 10. do pol 13. in od 15. do 17. ure, od pol 18. dalje pa na Kongresnem trgu pred univerzo. Začetek točno ob 19. Tekom

je v dramskem gledališču tudi pred-

prodaja za »Gorenjskega slavčka« za to-

rek 8. t. m. ob pol 5. popoldne v Tivoliju

in pa za predstavo »Slehernika«, ki se po-

novi v torki 8. t. m. ob 9. zvečer na Kon-

gresnem trgu.

— 2400 slovenskih pevcev nastopi v torki 8. t. m. popoldne ob pol 3. pred nun-

sko cerkvijo. Poleg državne himne zapojo-

v mešanom, moškem ali ženskem zboru

šest umetnih zborov in 10 prelepih narod-

nih pesmi. Dirigirata prof. Bajuk in č. g.

Gasparič iz Maribora. Vstopnice v Matični

knjigarni danes ves dan in jutri v torki

od 9. do 12. in od 13. dalje pred univerzo.

— Vpisovanje v Glasbeno šolo Narodne

zgornjeložniškega glasbenega društva

»Stoga« v Ljubljani si prične v sredo 9.

septembra t. l. in sicer od 8. do 12. in od

14. do 18. ure v društveni glasbeni dvo-

rani v Ljubljanskem dvoru, vhod iz Pra-

žakovice ulice. Vpisovanje traja samo do vključno petka 11. t. m. V soboto 12. t. m.

se ponovno vse učenci k razdelitvi učnih ur. V ponedeljek 14. t. m. je pričetek

rednega šolskega pouka v vseh oddelkih.

— Vpisovanje v Glasbeno šolo Narodne

zgornjeložniškega glasbenega društva

»Stoga« v Ljubljani si prične v sredo 9.

septembra t. l. in sicer od 8. do 12. in od

14. do 18. ure v društveni glasbeni dvo-

rani v Ljubljanskem dvoru, vhod iz Pra-

žakovice ulice. Vpisovanje traja samo do

vključno petka 11. t. m. V soboto 12. t. m.

se ponovno vse učenci k razdelitvi učnih ur.

20–30 umorov ima na vesti

Powersu so 7 umorov že dokazali — Cinično opisovanje groznega petkratnega umora

Preiskava proti morilcu Harry Powersu v Clarksburgu, o katerem smo že poročali, spravlja na dan nove strašne podrobnosti. Powersu pripisujejo

20 do 30 umorov.

Dokazali so mu jih že 7. Poleg trupa nesrečne Aste Eicher in njenih treh otrok v starosti 9, 12 in 14 let, so našli v Powersovem stanovanju še dve umorjeni ženski, čiji identitete pa še niso mogli ugotoviti. Sedmi umor, cigar žrtev je postala Dorothy Lemke, je Powers sam odkrito priznal.

Policija je že našla

skupni grob Powersovih žrtev.

Morilec je zakopaval svoje žrteve v mračni garaži, ki si jo je nedavno zgradil. V preiskavi je izpovedal, da mu je služila garaža tudi za pisarno kot ženitovanski posredovalcu. Policeja je preiskala tudi okolico garaže. V mračnih prostorih garaže so našli sveženj pisem, v katerih se ponujajo naivne ženske kot neveste, in pa polož naslovi nevest. V predalčku pisalne mize so našli cel kup konceptov ljubavnih pisem in ženitovanskih ponudb. Na podlagi teh indicij išče policija

12 Powersovih žrtev,

večinoma priletnih in premožnih vdov, ki so hrepene po zakonskem jarmu.

Powers je debeluh nizke postave in

Po osmih letih pojasnjen umor

V Poznaju so po čudnem naključju naleteli na truplo, 16 letnega fanta, ki so ga pogrešali že 8 let. Pred neko tiskarno so razkladali s tovornega avtomobila težke bale rotacijskega papirja in ena je padla na tlak, ki se je pod njo udal tako, da je nastala precej velika jama. Delavci so ostromeli, ko so zagledali pod tlakom človeško lobanjo in kosti. Prišel je zdravnik, ki je ugotovil, da je ležalo truplo pod hodnikom več let. Oblasti so uvedle preiskavo in izkazalo se da gre za truplo 16 letnega bančnega sla Josefa Jankowicha, ki so ga že od maja 1923 zmanjšali.

Takrat je šlo za roparski umor, ki ga pa policija ni mogla pojasnit. Banka je izročila Jankowichu večjo vsoto denarja, da bi ga odnesel na pošto, pa je fant brez sledu izginil. Čez nekaj dni je dobila njegova rodbina pismo, da je sin odpotoval in da se dolgo ne bo vrnil. Prvotno so mislili, da je fant denar poneveril, pozneje se je pa izkazalo, da pisma niso pisala on, temveč nekdo drugi. Sele zdaj so oblasti ugotovile, da je fanta umoril njegov svak, ki je vedel, da ima pri sebi mnogo denarja. Truplo je ponoči zakopal pod cestni tlak. Morilec se mudi že več let v Franciji in zdaj bodo poljske oblasti zahtevali, naj jim ga francoske izročijo.

Državne dolgove je hotel plačati

V naših časih, ko teže miljardni dolgori vse države, se sliši kakor pravljica, da se je pred 30 leti našel mož, ki je hotel velikodušno poravnati vse dolgove svoje domovine. To je bil mehiški državljan Pedro Aivarado, ki se ga mehiški listi spominjajo baš sedaj, ko bi država nujno potrebovala več takih plemenitih mož.

Pedro Aivarado je začel svojo karijero kot siromašen rudar. Bili so časi, ko je zaslužil na dan komaj 30 do 40 Din. Njegov oče je vse živiljenje iskal v okolici mesta Panala dragocene rude in v svoje prizadevanje je vtačil vse svoje prihranke. Toda sreča mu ni bila mila. Kljub temu je bil pa prepričan, da so v gričih za mesom bogata ležišča zlata in srebra. Na smrtni postelji

Meščani in deželani!

bo in s vrnila v Pariz, kjer je lepo prosila Damalo, naj ji odpusti. Damala je pa njen prošnjo odločno odklonil in niti Harrisovo posredovanje ni pomagalo. Naključje je hotelo, da je baš Harris sporočil Sari Bernhardtovi po predstavi v garderobi, da je Damala umrl. Ne da bi se nehala pudrati, je zamrmlala: »Tem bolje!«

Sovjetska armada

»Daily Mail« opisuje, v kakšnem duhu se vzgajajo podčastniki sovjetske armade v vojaških šolah. V Šoli sovjetske armade v Moskvi kažejo podčastniki zelo plastični zemljevid Evrope. Instruktor potuje s paličico po zapadni Evropi, posebno po Angliji in Franciji. Pri tem opozarja podčastnike glasno: »Tu so naši imperialistični sovražniki. Paličica se premika naprej proti baltiškim državam. »Preko teh držav nas nameravajo imperialisti napasti,« pravi instruktor. »Biti moramo pripravljeni.«

V Ženevi sanjajo evropski državljan o miru, piše omenjeni angleški list, v Londonu prirejajo ogromne manifestacije za mir in razorožitev, v Moskvi je pa vsak dan večja največja nevarnost za mir, največja ovira razorožitve. Mržnja je posebna veda v Šoli sovjetske armade. Mržnja pomeni priprave za vojno. In mržnja vodi neizogibno v vojno. V Angliji govorijo ljudje o razorožitvi, radi pa pozabljajo na najvažnejši problem in to je sovjetska armada. Rusija se nam zdi dačel nekje na drugem koncu sveta, toda napotite se v obmejni države Poljsko, Latvijo, Estonijo, Finsko in Rumunijo, pa boste videli problem razorožitve v popolnoma drugačni luči. V teh obmejnih državah bi se vam ljudje smeiali, če bi jimi govorili o razorožitvi. Tu bi vam mogli ljudje povedati marsikaj. Pravili bi vam o manevrih sovjetske armade ob meji, o novih cestah in železnicah, vodečih na zapad, o novih kemičnih tovarnah, zgrajenih v obmejnem pasu, skratka o neprestanih mržljčnih pripravah boljševikov na vojno. Ljudje, ki prihajajo iz Rusije, lahko vse to potrdijo.

Napoleon reklame

V Newyorku je umrl mož, ki je zaslužil s svojimi idejami v službi reklame ogromno premoženje. Znan je bil pod imenom »Napoleon reklame«. Harry Reichenbach je bil res drag, vendar pa ni bil podjetja, ki bi mu ne pomagal, če se je obrnilo nanj. Amerika je dejela reklame in kdor pride pravčasno s kakršnokoli senzacijo, ima tri četrtine uspeha že v žepu.

Harry Reichenbach je začel kot kolporter, pozneje je služil pri nekem cirku in ker je znał s svojim kriješčanjem obrniti pozornost ljudi nase, je prišel na idejo, da bi mu utegnilo to pomagati na noge. Kmalu je postal nekakšen veščak za reklamo in v tem je pokazal redko nadarenost. Pravo slavo mu je pa prinesla še filmska industrija, ko so postale njegove ideje dogodki, o katerih je govorila vsa Amerika.

Nekoč je začel preplavljati Newyork z letalki, v katerih se je govorilo o blagoči se katastrofi nekaterih velikih nebottičnikov. Letake so metali iz aeroplakov in presenečenim prebivalcem Newyorka so oznanjali, da se bodo nebotičniki podriči. Newyorskhi hitti so srđito napadli razširjevalca teh vesti, ki je govoril celo javno o zanimivih razlogih, zakaj so 40nadstropna poslopja obsojena na žalosten konec. In kmalu je začelo vse mesto govoriti o možnosti takih katastrof. Ko je doseglj senežacija vrhunc, se je pa izkazalo, da gre le za reklamo za veliki film »Vladarica sveta«, ki ga je bil dobil Reichenbach v resor svojega poklica, da bi mu poskrbel za uspeh. V filmu se namreč podere velik nebottičnik.

Družič je najel Reichenbach nekaj Turkov, ki so se slučajno mudili v Newyorku, in razširil je vest, da niso prispevali samo z namenom ogledati si mesto, temveč da iščajo princo iz stambul-

skega harema, ki je bila ugrabljena in odpeljana v Ameriko. Kdor bi vedel kaj o njej, dobi 20.000 dollarjev nagrade. Seveda je zopet vse mesto govorilo o tej senzaciji, dokler ni prišel film »Dekle iz Stambula.«

Nekoč pa je imel v hotelu v velikem zaboju spravljenega leva in naročil je zanj 30 funtov mesa. Ko so ga vprašali, čemu mu bo toliko mesa, je odgovoril

skrivnostno, da ima pri sebi človekopico, ki ima tako dober appetit. Hotel skozi objekt je takoj obvestilo o senzaciji uredništva in drugi dan so izšli obširni članki o človeku - opici, kar je pa bila samo njegova reklama za film »Tarzan med opicami«. Zadnja leta je Reichenbach bolhal in zdravniški so prepozno ugotovili, da ima raka. Umrl je v bolnici, star šele 49 let.

Stavno gibanje v Ljubljani

Proti koncu sezone je stavno gibanje v mestu in okolici zelo živahno

Ljubljana, 7. septembra.

Spričo ugodnega vremena se uspešno stavi in gradi na vseh stavbiščih. Tako je bila v nekaj tednih sezidana in pokrita enonadstropna hiša privatne uradnice ge. Zore Strusove v Korytkovi ulici. Vzidavajo okenske okvirje in podboje ter ometavajo zunanje stene, notranje so pa do malega že ometane. Stavba je precej obsežna, vendar bodo stanovanja porabni poti koncu prihodnjega meseca. Moderna stanovanja bodo v visokem pritličju in prvem nadstropju. Ker stoji hiša na odprttem svetu, bodo sobe svetle in solnčne, torej zdrave. Zidarska dela vodi inž. Dukič.

V Korytkovi ulici, oziroma med Bolgarsko in Grabljevo ulico, si zgradi svoj dom Alojzij Hajnrihar. Poslopje bo enonadstropno. Zdaj je v delu prva nadstropje. Kadar bo to zidovje gotovo, načriva streho ter se prične z ometavanjem sten. Stanovanja bodo svetla, suha ter zdrava, ker je hiša toliko pomaknjena od cest, da ne bo silil v sobe nadležni cestni prah. V oktobru bodo gotova zidarska in vsa ostala dela in se stranke vsešijo. Zidarska dela izvršuje stavnik Josip Misson. V Korytkovi ulici se bo še veliko zidalo, kadar se otvori cesta iz Bohoričeve do Jenkove ulice spredno in z Ajdovščino, ter se na ta način zvezeta oba dela Korytkove ulice.

Na Cesti IX. blizu Večne poti si gradi zidarski mojster Janez Kozamernik iz Stranske vasi pri Dobrovi še eno domačijo. V prvi, ki je bila sezidana lani, so že stranke. Zdaj je pa v delu tik preveč ena hiša, v kateri bodo svetla, suha in zdrava stanovanja v visokem pritličju, prvem nadstropju in pod streho. Visoko pritlični del hiše je dozidan, zidari hite zidati prvo nadstropje, da bo poslopije čim prej spravljeno pod streho ter omogočeno ometovanje zunanjih sten. Pri količki ugodnem vremenu bo hiša v dobrem mesecu ali kaj takega gotova in porabna. Kadar se čuje, namerava gospodar prvo hišo prodati, drugo pa obdrži zase.

Ob Cesti na Brdo (na Viču) je lani zraslo iz travnikov deset ljubkih hiš s svetlimi, modernimi stanovanji. Zidali so jih na levih strani ceste, letos jih gradijo na desni strani proti Rožniku. Tako bo imel tamkaj svoj dom delavec Andrej Alič iz Razborov pri Dobrovi, ki je zaposlen v pivovarni Union. Poslopje je sezidano in pokrito. Zidari hite z vzidavanjem okenskih okvirjev in podboje ter ometavanjem sten. Stanovanje bo v pritličju in pod streho. V sobah bo dovolj solnca, svetlobe in zdravega zraka s polja in iz gozda. Zidarski mojster Janez Kozamernik, zidarski mojster iz Stranske vasi – Dobrovi.

Blizu Aliča si stavi svoje domovanje železnični čuvaj M. Petrič. Notranje stene so že ometane, zunanje pa ometavajo. Stanovanje bo v pritličju in pod streho. Vsa zidarska in ostala dela bodo gotova v treh tednih. Da so prišli do žive vode, so kopali v ilovnatia tla 10 metrov globoko, nato so zabili v zemljo še tri metre dolgo železno cev, skozi katero dobivajo dobro pitno vodo. Petričeva hiša stoji na griču in ravno zato je vodnjak tako globok. Petričeva hiša zida zidarski mojster France Marinčič iz Viča.

S Ceste na Brdo je projektirana cesta na Večno pot. Tu je nastalo ljubo novo naselje. Po hišah še nimajo ljubljanski vodovoda, pač pa moderno električno razsvetljavo in radio. Obljubljen jim je pa

tudi vodovod. Zdaj ima vsaka hiša svoj vodnjak, kar je stale malo denarja in truda. Zabilo so po tri metre dolgo železno cev v mehka tla, pa so prišli do pitne vode. Nekatere hiše imajo baje prav dobro pitno vodo, kar je vsekako veliko vredno. V tem idučem naselju si stavi svoje domovanje železnični čuvaj I. Bačič. Poslopje je spravljeno pod streho, znotraj je zidarski zidarski mojster France Cerkvenik, cigar hišo s pritličnim in podstrešnim stanovanjem sedaj omrežuje od zunaj, od znotraj je pa tudi že poslikano, tako da gospodar že stane pod svojo streho.

Bačičev sosed je orožniški upokojenec France Cerkvenik, cigar hišo s pritličnim in podstrešnim stanovanjem sedaj omrežuje od zunaj, od znotraj je pa tudi že poslikano, tako da gospodar že stane pod svojo streho.

Novosti za damske plašče pravkar došle!

A. & E. Skaberné Ljubljana

Cudno.

— Kako kaj gre trgovina?

— Zelo slab, vsak dan moram dočakovati.

— Torej bi bilo bolje opustiti jo.

— Opustiti? Tebi je lahko govoriti tako, toda od česa naj potem živim?

Važen delavec.

— Ce se tako pritojuješ, da imaš dela čez glavo, zakaj pa nikoli ne vzaimeš dopusta? Saj bi podjetje obratovalo tudi brez tebe.

— Obratovalo bi že, toda jaz nočem, da bi vedel to tudi gospod šef.

Lekarnarjeve težave.

— Kako se ti kaj godi, prijatelj?

— Slabo, slabo, moja lekarna je vedno prazna.

— Kaj v tem kraju sploh ne boljajo?

— Bolehajo že, toda skregal sem se z zdravnikom in zdaj predpiše vsakemu bolniku samo kislo mleko in svež zrak.

Spozna je, da mu ne more ničesar prikrivati.

— Sestajava se na promenadi; tudi pri njem sem že bila ...

— Pri njem!

— Da. Petnajstkrat sem mu sedela za model.

In ponosno je pripomnila:

— Ljubim ga!

Baron de Breulh jo je poslušal bleš kot zid. Na dnu njegovega srca je globovala strašna ljubosumnost. Ce je bil izdal košček rascne, še ni bila izdana vsa. Ljubil je Sabino in sicer že davno. To so bile sanje njegove bodočnosti in gospodična de Mussidan jih je hotela umeti, ker jih menda ni videla. Da, bil je plemič, bil je neizmerno bogat, toda vse naslove in premoženje bi bil dal, če bi mogel biti na mestu onega drugega, ki si je poštreno služil kruh, ki je bil najdenec, a vendar ljubljen.

Mnogi bi bili na njegovem mestu skomignili z rameni, češ, Sabina je pač romantično dekle. Om jo je pa razumel. In kar je na njej še posebno občudoval, je bila njeni iskrenost in njen pogum. Upal je, da postane to energično dekle njegova žena.

Mnogi bi bili na njegovem mestu skomignili z rameni, češ, Sabina je pač romantično dekle. Om jo je pa razumel. In kar je na njej še posebno občudoval, je bila njeni iskrenost in njen pogum. Upal je, da postane to energično dekle njegova žena.

Mnogi bi bili na njegovem mestu skomignili z rameni, češ, Sabina je pač romantično dekle. Om jo je pa razumel. In kar je na njej še posebno občudoval, je bila njeni iskrenost in njen pogum. Upal je, da postane to energično dekle njegova žena.

Mnogi bi bili na njegovem mestu skomignili z rameni, češ, Sabina je pač romantično dekle. Om jo je pa razumel. In kar je na njej še posebno občudoval, je bila njeni

Tribuna F. R. L. tovarna dvokoles in otroških vozilov, Ljubljana, Karlovška cesta 4.

Pozor!

Pozor!

Pleskarska in ličarska dela za privatnike in nove stavbe

z najugodnejšimi pogoji izvršuje strokovno

IVAN GENUSSI, pleskar, Ljubljana, IGRISKA ULICA št. 10

Postrežba točna!

Cene solidne!

Repič Fran sodarsko podjetje

LJUBLJANA, KOLIZEJSKA 18. se priporoča obiskovalcem velesejma za ogled razstavljenih del v paviljuhu E, zunanje lope. Detajlna prodaja.

COMMERCCE

otvarja jesensko PRODAJO

Naše cene jasno pričajo:

	komad po Din	80.—
Sivane koton odeje, ročno delo	>	165.—
Sivane saten odeje, fina vata	m >	55.—
Fino češko suknjo za ženske plašče, 140 cm	m >	10.—
Fina umetna svila	m >	4.50
Jugoslovenski cefir za srajce	m >	6.—
Šifon, 80 cm	m >	10.—
Najfinješi šifon brez apreture, 80 cm	m >	45.—
Moderno suknjo za ženske oblike, 130 cm	m >	28.—
Gladko volmeno blago, 110 cm	m od 160.— do Din	250.—
Angleško suknjo za moške oblike	m od 60.— do Din	120.—
Češki štofi za moške oblike	m >	6.80
Pralna bombažna tourist tkanina	m >	9.—
Velour pralni barhend	m >	—

NOVOSTI:

Moderni trpežni čeviji, kolosalno nizke cene. — Zadovoljni ste bili pri pomladni prodaji, še bolj boste sedaj.

„COMMERCCE“, delniška družba, LJUBLJANA
TAVČARJEVA (Sodna) ulica 2, prvo nadstropje.

POSETNIKOM VELESEJMA!

Prva paro-brzolikalknica JOSIP BOČ, LJUBLJANA, Kolodvorska ulica štev. 6 (vis-a-vis hotela Štrukelj)

Edina v Ljubljani, ki Vam po par minutnem čakanju v posebnem prostoru nudi specielno zlikano obleko.

Ob prilikli velesejma in kraljevega tedna odprto tudi ob nedeljah dopoldne.

LEVANTSKI VELESEJEM

Fiera del Levante
BARI (Italija)

6. do 21. septembra 1931

Otajšave na železnicah in parobrodih.
Zastopnik v Ljubljani: Cosulich Line.

Ribiške potrebščine

vedno v zalogi

F. K. KAISER, puškar, Ljubljana, Kongresni trg.

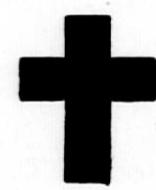
	komad po Din	80.—
Sivane koton odeje, ročno delo	>	165.—
Sivane saten odeje, fina vata	m >	55.—
Fino češko suknjo za ženske plašče, 140 cm	m >	10.—
Fina umetna svila	m >	4.50
Jugoslovenski cefir za srajce	m >	6.—
Šifon, 80 cm	m >	10.—
Najfinješi šifon brez apreture, 80 cm	m >	45.—
Moderno suknjo za ženske oblike, 130 cm	m >	28.—
Gladko volmeno blago, 110 cm	m >	—
Angleško suknjo za moške oblike	m od 160.— do Din	250.—
Češki štofi za moške oblike	m od 60.— do Din	120.—
Pralna bombažna tourist tkanina	m >	6.80
Velour pralni barhend	m >	9.—

NOVOSTI:

Moderni trpežni čeviji, kolosalno nizke cene. — Zadovoljni ste bili pri pomladni prodaji, še bolj boste sedaj.

„COMMERCCE“, delniška družba, LJUBLJANA
TAVČARJEVA (Sodna) ulica 2, prvo nadstropje.

Mestni pogrebni zavod
Občina Ljubljana

V netzerni žalostsi naznamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je naš srčno ljubljeni soprog, oče, starci, brat in tast, gospod

Franjo Lovšin

štolski upravitelj, častni član srezkega učiteljskega društva JUU v Černomju, častni član Gospinega društva, ustanovitelj Sokola in drugih društev v Vinici

dne 7. t. m. po kratkem, velikem trpljenju, v 69. letu svoje starosti, mirno preminul.

Pogreb nepozabnega potočnika se bo vršil v sredo, dne 9. septembra 1931 ob 4. uri popoldne izpred mrtvačnice Stara pot št. 2 na pokopališče k Sv. Križu, kjer se položi truplo v rodovinski grobniči k večnemu počitku.

Ljubljana - Vinica, dne 7. septembra 1931.

FRANČIŠKA, sopoga

ALFONZ, EVGEN, MIRKO, TEODOR, sinovi BERTA, hči
MARIJA, sestra LUJZA in POLDKA LOVŠIN, sinahi

AVGUST KRAVOS, zet

CVETKA, MARKO, JANKO, SAŠA, vnuki in vnukinje.

>Mali oglasi<

Vseka beseda 50 par. Plača se lahko tudi v znakih
za odgovor znaku! — Na sporočanja brez znakov ne
odgovarjam — Najmanjši oglas Din 5 —

500 DINARJEV TEDENSKO

plačamo zgovornim osebam s
številnimi poznanstvi! Perssons,
Ljubljana, Poštni predel 307. —
Znakmo za odgovor!

86/L

MAGISTER RECEPARIUS

z dajšo praksjo, več slovenskega
in nemškega jezika, se išče
za mestno lekarino na Štajerskem.
Nastop 1. oktobra, eventualno pozneje.
Obširne ponudbe pod šifro: »Magister 2495«
na upravo Slovenskega Naroda
v Ljubljani.

PES VOLČE PASME

temnorjav se je izgubil. Sliši na
ime »Boč«. Odda naj se ga
proti nagradi na Dunajski ce-
sti 43. —

2527

MODROCE

vrhne la afrik, močno blago à
Din 240.—

zložljive postelje, posteljne ode-
je, žimo in blago za preobleko
pohištva najceneje kupite pri

Klavirji! Pianini!

Svetovnih znakov kupite po
globoko znižanih cenah pri

MUSICA, Ljubljana,
Sv. Petra cesta št. 40. — Naj-
ceneje izposojuje, popravlja in
uglašuje!

VINSKI KIS
dober, večja količina. Vprašati:
Mestni trg 13/II. —

GRAMOFONSKE PLOŠČE
»Omnia« naprodaj. Dunajska
cesta 36. —

MOTORNO KOLO

Arije 500 ccm, OHV, s priko-
lico, vožena 8000 km, v izbor-
nem stanju, ugodno proda F.
Sink, Kranj. —

2517

PORUGALKO (mošt)
lastne trgovate, prvovrstno, to-
či gostilna Tomšič, Šentjakob-
ski trg. —

2520

Telefon 2059
Pre mog
suha drva

Pogačnik, Bohoričeva 5

KADUS SYSTEM 1931

Trajne kodre 100—150 Din. —
Vsaka glava v 1 in pol do dveh
urah gotova. Pečenje kože in
paljenje las, kakor pri zastare-
lih aparati izključeno. Velika
kodra brez vodne ondulacije. —
Cenj. dame iz okolice naj mi
prihod z dopisnicu javijo. — Sa-
lon Paidasch, Brežice. —

2519

MLIN

na stalni močni vodi, zidan z
opeko, krit, v bližini dveh tr-
gov v glavnih cesti, naprodaj. Vsa
ostala poslopja, hlev, sv-
njaki, klet, novo zidano v do-
brem stanju. Pripadajoča zem-
lja, njive, travniki vinograd, 8
oralov debele bukove hoste, vse v
enem komadu. Naprodaj za-
radi bolezni. Pojasnila daje
Franc Kos, Šocisko št. 54, pošta
Podsreda. Cena Din 65.000.

2518

L. Mikuš

Ljubljana,
Mestni trg 15

priporoča svojo zalogo
v živilskih in solničnikov
ter sprehajalnih palic.
Popravila se izvršujejo
- točno in solidno. :-

2518

BUKOVA DRVA
TRBOVELJSKI
PREMOG

pri tt.

„KURIVO“

JUBBLJANA, Dunaj-
ska cesta št. 33
(na Balkanu)

Telefon 34-34

BUKOVA DRVA
TRBOVELJSKI
PREMOG

pri tt.

„KURIVO“

JUBBLJANA, Dunaj-
ska cesta št. 33
(na Balkanu)

Telefon 34-34

BUKOVA DRVA
TRBOVELJSKI
PREMOG

pri tt.

„KURIVO“

JUBBLJANA, Dunaj-
ska cesta št. 33
(na Balkanu)

Telefon 34-34

BUKOVA DRVA
TRBOVELJSKI
PREMOG

pri tt.

„KURIVO“

JUBBLJANA, Dunaj-
ska cesta št. 33
(na Balkanu)

Telefon 34-34

BUKOVA DRVA
TRBOVELJSKI
PREMOG

pri tt.

„KURIVO“

JUBBLJANA, Dunaj-
ska cesta št. 33
(na Balkanu)

Telefon 34-34

BUKOVA DRVA
TRBOVELJSKI
PREMOG

pri tt.

„KURIVO“

JUBBLJANA, Dunaj-
ska cesta št. 33
(na Balkanu)